

derfor, at de Herrer, som ere enige i Forstaelsen af 1ste Stykke af § 2 — og deri ere vist Alle enige, der er vist ikke forskjellige Meninger om dens Forstaelse — ville finde det urigtigt at gjøre dette tvivlsomt ved at tilføie Noget. — Hvad nu angaar Forslaget under Nr. 2 om Krammarke-der, da have vi jo havt en udsærlig Forhandling derom under 2den Behandling. Det ærede Medlem, som før talte for Forslagsstillerne, yttrede, at de mindre Kjøbstæder især kunde lide Skæde derved at Krammarke-derne ophørte. Det er min fulde Overbevisning, at de større Kjøbstæder vilde lide mere Skæde end de mindre. De mindre Kjøbstæder ville have Gavn af Krammarke-dernes Ophør, thi deres Oppland er i saa Fald henvist til dem selv; nu derimod komme et Par Gange om Aaret ved Krammarke-derne Handlende fra de store Byer og forsyne de mindre Kjøbstæders Oppland med en Del Varer, som det ellers vilde søge i Byen selv. Da det bestandigt gjentages, at det er Landets fleste Kjøbstæder, som have ønsket Krammarke-derne bibeholdt, saa maa jeg dog berigtige dette noget. Jeg har her en Opdrift, som foreligger trykt med Udfylning for de Kjøbstæders Vedkommende, hvorfra der ikke var indkommen Erklæring, da dette var trykt, og deraf viser det sig netop, hvor forskjellige Meninger der findes med Hensyn til Krammarke-derne. Ærede Medlemmer have Ret i, at der er 24 Kjøbstæder, som have ønsket, at Krammarke-derne skulle vedblive, men da der er indkommet Erklæringer til Kjøbstadkommissionen fra over 50 Kjøbstæder, saa er dette jo i alt Fald ikke Flertallet af familige de Kjøbstæder, som have afgivet Erklæring til Kjøbstadkommissionen om de forskjellige Spørgsmaal. Jeg skal tillade mig at oplyse, at der er 14 Kjøbstæder, som ligesvem have erklæret, at Krammarke-derne burde ophøre. Der var dernæst 5 Kjøbstæder, som erklærede, at hos dem var Meningen om Krammarke-dernes Ophør delte, og disse 5 have altsaa heller ikke afgjort udtalt sig for Bibeholdelsen af Krammarke-derne. Endvidere er der 3 Kjøbstæder, som sige, at de ikke have Krammarke-der og heller ikke ønske dem, og 11 Kjøbstæder; som sige, at Krammarke-derne have tabt deres oprindelige Betydning, men at man, da de dog kalde en Del Folk til Byerne, hvorved flere af disse Beboere have nogen Indtægt, ikke tør tilraade deres Ophævelse. Dernæst er der een By, som siger, at der holdes intet Krammarke i Byen, men den tilføier, at skulde Krammarke-derne ophøre, saa skulde de i alt Fald ophøre overalt. En anden By siger, at Krammarke-derne bør ophøre overalt, hvor man andrager derom, og endelig er der 2 Byer, som sige, at Krammarke-dernes Antal ikke bør forøges, især ikke paa Landet. Dette til Underretning for de Herrer, der tale om Krammarke-der paa Landet. Der er dernæst en anden By, som siger, at Krammarke-der og Kreaturmarke-der alene bør afholdes i Byerne, hvilket altsaa med andre Ord er det Selvsamme,

og saa kommer der en anden By, og siger, at Krammarke-derne ønskes alene for Byens egen Næringsdrivende, og det er dette, som jeg har oplyst, at naar man ophæver Krammarke-derne, saa vedblive dog Kvæg- og Hestemarke-derne, hvor Byens egne Næringsdrivende kunne stille deres egne Fabrikata til Forhandling. Endelig er der en anden By, som siger, at Landets Haandværkere ikke maa søge Krammarke-derne. De Herrer ville altsaa se, at naar vi lægge Antallet af de Byer sammen som — nogle paa en og nogle paa en anden Maade — egentlig ikke holde fast paa Krammarke-derne, men som ville have dem lempede eller indrettede paa en eller anden Maade efter deres Mening og efter deres Lær — og der er 14 Byer, som bestemt erklære, at de ønske Krammarke-dernes Ophør —, saa kan det ikke med fuldkommen Rigtighed paastaas, at det er en afgjort Sag, at de fleste Byer ønske at beholde dem. — Hvad Forslaget under Nr. 3 angaar, da kan jeg vedvarende virkelig ikke indse, hvorfor de Herrer, som ellers ved andre Leiligheder have saa meget imod Bevillingsmyndigheden hos vedkommende Minister, holde saa stærkt paa denne Myndighed her. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds sagde: Hvorfor skulle vi forhindre Ministeren fra at give Bevilling i saadanne Tilfælde, hvor Almenvellet kræver det? Ja, det er jo det samme som at sige: Hvorfor skulle vi forhindre Ministeren fra at give Bevilling i saadanne Tilfælde, hvor han — Ministeren — antager, at Almenvellet kræver det; thi videre kunne vi dog ikke komme. Den ærede Læser, som talte om Almenvellet, har mange Gange været af den Formening, at Ministeren — efter hans Mening — ikke rigtig kan bedømme, hvad der er Almenvellet eller ikke; men her har han nu en saa ubetinget Tillid til, at Ministeren altid vil vide at træffe, hvad Almenvellet kræver (Winther: Jeg haaber, at han vil komme mig lidt imøde.) Det ærede Medlem mener, at Ministeren vil komme ham lidt imøde, men deri kan det ærede Medlem gjerne regne feil. Naar det ærede Medlem vilde søge en Bevilling til at nedfætte sig i Nærheden af en eller anden By, saa er det muligt, at Ministeren ikke finder, at det er tjenligt for Almenvellet, at han faaer denne Bevilling. Det ærede Medlem gif endog saa vidt, at han mente, at det at ønske Bevillingsmyndigheden hævet ved denne Leilighed, forekom ham at være komisk; ja, naar det ærede Medlem vil slutte paa denne Maade, saa vil han mangen Gang komme til at tage sig komisk ud. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre ved Sagen, da jeg nu har givet de Oplysninger, som jeg har troet at kunne give, og som ikke fremkom ved forrige Behandling. I Dvrigt skal jeg fuldstændig henholde mig til, hvad jeg sagde ved 2den Behandling og henstille til det ærede Thing, om man virkelig nu vil forhindre Loven fra at udfomme. Jeg vil dog endnu sige,